

میوانی درهنگ وهخت

زاهیر سهوز
(سوئد)

دیار که هاته دهنگ، تازاری بی دهنگی دهیهارپ! ماوهیهکی زوره وهک موم دهتاویتتهوه و دهسوتی، دلنیام ژان گه یشتووته پهپه دی دل و ههوجهی به کهسیکی دلسوژه برین و زامی به سوئی ناخی بههنوی، پرووی کرده من و له ژیر لپوهوه:

+ نهوزاد له تو زیاتر کهسیکی دیکه می متمانه پیکراو شک نابهم گویم بو رادیریت و چیرۆکی عیشقی نابه کامی میوانی درهنگ وهختی بو بگپرمهوه.

- فهرموو:

به دهم باده نوشینهوه، کهوته هه لکردنهوهی کلافه ی ژانی ئه و خه مه قورسه ی چندان ساله له کۆلی ناوه و پیوهی ده تلپتهوه، ههر له زهرده په پری دهمه و ئیواره، تا هه له هاتی کازبوه، ئه و قسه ی کرد و منیش بی دهنگ گویم بو رادیرا و سهرم بو له قاند، من تا کۆتایی گوگر، ئه ویش بی چه پولک وهک چیکه نه ی ئاش بی دهنگ نه بوو. دوولپوی وشکبووی هه له ئینایه وه و هاته ئاخافتن.

- کلۆکلۆ به فر دهنیشه سهر لقیوپی درهخته هه همیشه سهوزه کان و رهشایی شهقام و پی رپی بهردهم ماله کانی داده پۆشی، بارستایی به فر له هه لکشاندا بوو، سهرما له راده به دهر، پیوانه ی گهرمیپیو له دهره وه دوازه پله له ژیر سفره وه دهخوینیتتهوه، ئامپره کانی رامالینی به فر و رشتنی خوئی و ورده زیخ، له سهر شهقام و پی ریبه کان له خره نه ده کهوتن.

ئه و شه وهیش وهک شهوانی زستانی ولاتی ورج و که له کیوی و مامز، سپی پۆش بوو، منداله چه توون و

چاونه ترسه کانیس، پوشته به پوښاکي گهرم و پيلاوی ناوپوش تا سهره ره قهلهی پي، وهک کهرويشک له ناو به فردا قوونه یان ده کرد و له گه ل سه گه کانیان راوه راویان بوو.

به شیکیشیان له بهر زاییه که ی بهرانبه ریان، به سهر گالیسکه و به کنگه خلیسکي بۆ دامپنی خواره وهی گرده که خوین ده خزانده، چه شنی ورچی سپی ناو دارستانه کان، باکیان به سهرما و به فر نه بوو، به دهنگی بهرز هاواریان ده کرد و ده خرنگانه وه، دووباره و دووباره به گرده که دا هه لده گه ران و گالیسکه کانیان به دوی خویندا به ره و ترۆپکی گرده که کیش ده کرد و ماندوو نه ده بوون.

دایکان و باوکانیسیان له نزیکه وه، چا و قاوه یان ده نوشی و شیرینیان ده خوارد، مندال و سه گه کانیسیان بی بهش نه ده کرد و رازی قسه یان دادابوو، هه ندیک جار به ره و منداله کانیان ده چوون و ده ستیان ده دایه بالیان و ده بانه پنهانه سهر پي، دیار وهک بارانی په له وشه ی له زار ده باری.

+ منی ره بهن و ته مه ن هه لکشاو، چند هه نگاو ویک دوور له کوڙ به ندی دایکان و باوکان و منداله کانیان، له چه وشه ی بی په رژی نی ماله که م، له ده لاقه ی دره خته هه میسه سه وه زه کانه وه، سهرنجم له بهر زاییه که ی ته وه بهر ده دا و دهنگی ته له قزیونه که ش دري به خاموشی و بی دهنگی ژوو ره که ده به خشی.

له بهر خو به وه:

(ناخ ته نیایی، مال زبندانه، ته نیایی سهر گه رانییه.)

+ چه یف بۆ ته مه نی به سه رچووی پر له دل ره او که و لپپاو لپ له ترس و توقاندن به جنۆکه و شه وه بان، ترس له ته پوتووشی، له ترپه ی دهنگی دلۆپه ی بنمیچ، له سهرما و چه یزه رانه که ی ده ستی به رتیه بهری قوتابخانه و سووکایه تی ماموستای جوگرافیای ولاتانی عه ره بی و نه زانیی وه لامي پرسیار، ته و رسته قیزه ونه ی که باوکان له بهر ده م ئیمه ی کزۆله، ده درا به گویتی ئیمه و به رتیه بهری قوتابخانه و ماموستا و ته نانه ت به رده سه ته کانیس، (گوشته که ی بۆ ئیوه ی ماموستا و ئیسکه کانیسی بۆ منی باوک.)

سهره رای سک هه لگوشین و رووتوره جالی و پي خاوسی و وشک و سه پي و چلمی وشکبووی سهر قوئی

چاکه تی پینه کراو.

بی ته وه ی به خویم بزائم سهرم به لای گهرمی پیوی ژوو ره که دا بهر زکرده وه، (۲۴) پله له سهره سفره وه یه، له دیوی دهره وهش تف هه لده یته ده بیه ستی، ناخ بریندار و نازارای. له هه ره تی لاویدا، گرووشم گرت، که س نازی هه لنه گرتم و که سیش به دلدار وهری نه گرتم، له ترسی لۆمه و گالته پیکردن و پرسیری چون (یار) ت نییه، رازی دلیم به که س نه گه یاند، به ده رتژیایی ته مه ن و چاوه نواری، لوتفی یار نه باری، زۆر چاوه نواری، و دلیم والا بوو، ته وه ی ده هاته پیتش له رتیه ده یگوت خانووت هه به؟! مووچه که ت چه نده؟ ماره بیه که م به چند لیره ی زیری غازی ره شاد ده نووسی، به خو ما هاتمه وه، سهرنجی ته و که لپن و تاشه بهرد و ده وه ن و شمه کی ژیر دره خته قه د ته ستوور و هه لچوو ده کانی ده ورره بهری قوتابخانه که م دا، به مه زنده و له نزیکه وه ته ستووری به فری نیشتووی سهر په رژی نی ته له منیۆمی پیتی بالکونه که م، به زیاتر له دوو بست پیوانه کرد، قیره ی قه له باچکه ی بنمیچی بالکونه که رایچله کاند، ته م میوانه خو سه پینه، له گه ل ته وه ی ته رکاو بیه و ده بیت جیقنه کانی خاوتن بکه مه وه، نامه ویت لانه ی لی بشیوتیم و ته ره ی بکه م.

ته و شه وه جیاواز له شه وانی پیتشو، چاوم بریه ته و دیوی په نجه ره که و پشتم کرده په رده ی ته له قزیونه که، کات دره نگه شه ویتکی پاچرا بوو، لایتی نامیره کانی رامالینی به فر و خره ی تایه ی ماشینی زیخ و خوی رتیه که، رتیه پیدراو بوون له ناوه ختیشدا کار بکه ن، ته گه رچی بیتزار که ر و خه وزر پینیش بن، بۆ ته وه ی هاتوچۆ ئاسایی بیت و رتیه نه گیریت.

له ناوا زهنگی مویایله که په رده ی گویتی له رانده وه و رایچله کانم، به په له ده ستم دایه،
+ به لی.

دهنگیکی ناسکی ئاره زوو بزوتین هاته گویم

- شه و باش.

+ شه وی توش باش، فهرموو.

- جه نابتی؟!

+ کیت ته وی؟! بلتی بهم دره نگه شه وه، به هه له تیلت کرد بیت!!

- نه خیر.

+ کیتی جه نابت!!

- بۆ هېندە بە پەلەیت!، لە مالهۆیت؟!
 + بەلێ.
 - تەنیایت?
 + بەلێ، بەلام تۆ کیتت و چیت دەوی؟!
 - کە هاتم دەمناسیت.
 + بەم درەنگە شەو؟ سەرەرای سەرما و بەفر و شەختە؟!
 - گرنگ نییە، نزیکم، کە زەنگم لێ دا، دەرگەم لێ بکەو.
 قومیتکم لە پیکەکەم دا، لەبەر خۆمەو:
 (بێ دەجیت مەست بم، دوور نییە ئەم تیلە پێ رابواردن بێت، دەنا بەم نیووشەو، بەم سەرما و زەقیانەتە ئەگەر تف هەلدری دەبیەستی، دەشلێت نزیکم).
 دیارە بێ کارە و خەو لە چاوی زراوە، بە ئاگایە و بە من یادبووی.
 لە ژمارە ی ئەو مۆیایەلە تەلەفۆنەکەم بۆ کرا، ورد بوومەو، ئەو یەکەمەین جارە ئەم ژمارە یە پێویندیم پێو دەکات، ئەگەر بیهویت خۆی حەشار بەدات و نەناسریت، ئەو کیشە نییە، بە سانایی سیم کارتەکە دەگۆری و ژمارە یەکی دیکە بە کار دەبات.
 لەگەڵ خۆمدا کەوتە ئاخافتن:
 (ئێی باشە، چیم لە کبیس چوو، ئەگەر راست دەرچوو بەخیربیت، ئەگەر رابواردنیش بوو مالتی ئاوەدان.)
 شەوانە تاک و تەنیا، لە وەهەم و خەیاڵدا پیتلوی چاوی لیتک دەنیم، لە بێ ئاگاییدا چاوەنواری کەسیکی ئازارچیت بووم، تا لە نزیکەو هەستی ئەرینی، یان داوای من و (نە)ی ئەو پەردە ی گویم بلەرینیتەو، ئێی باشە، ئەو ئەو بۆ بەرەو روو نایەت و دەسپیشخەر بێت!
 لەم کاتەدا میوانی قەدەری من، لە دەرگە ی دا کە دەرگەم کردەو،
 زمان لە ئاستیا لال، گوئی لە بەرانبەری کپ، چاوی لە روویدا داخراو، دل لە ئاستیدا کړنووشی برد.
 + فەرموو.
 لێی ورد بوومەو، خۆبەتی، بەلێ خۆبەتی.. بە لەچکەکە ی بەفری سەروشانێ تەکاند، بە پەلە خۆی کرد بە ژووردا و دەرگە ی دەرەو ی کلیل دا.
 + بە خیرەتای، لەمیتزە چاوەنواری ئەم هەنگاوەم

دەکرد، ئەو ئەزایانە دەسپیشخەر بیەکە بۆ تۆ تۆمار کرا.
 بەرانبەرم دانیشت، بەرلەو دەوی دوو لێوی هەلبینیتەو، بە زەرەخە نە یەکەو
 + پیکیک ویسکیت بۆ دروست بکەم?
 - ئا.
 بە پەلە نیووی پەرداخەکە ی هەلدا و دەستی برد بۆ دوو دەنک بستە و بە نینۆکەکانی ناوکی بستەکە ی دەرھیناوی لە زاری نا.
 هەرچەندم دەکرد باوەریم بە خۆم نە دەکرد کە خۆبەتی. بەلێ، ئەو بۆ بەم درەنگە شەو، ماوێ دە سالی لە پەراوێزدا یە و بێ دەنگە، پەرداخەکە ی داناو چاوی تیبیریم و وتی:
 - بۆ هەنگاوت بەرەو رووم نەنا؟!
 + دەترسام.
 - لەچی؟!
 + نەبادا رووم بشکینێ و (نە) ییکی ئازاروی بەسوێ بەدیت بە روومدا.
 - ئێی خۆ دنیا ژیرەوزە بەر نە دەبوو.
 + لای من دەبوو، چاوەنواری، ئاومیدی باشتەر و خۆشترە.
 - باشە، ئەو من دەسپیشخەر بووم و پشتم کردە کولتوری باو، کە پیاو هەنگاوی بێ، دەمەوێت بزائم تۆ هەستت بەرانبەر من چیبە؟!
 + دەتەوێت بۆتی دووبارە بکەمەو، ئەگەر لە هەستی من دلنیا نەبوویتایە، بەم درەنگە شەو زەقیانەتە، زانت نە دەکرد و بە قەناعەتی دلەو ئەم هەنگاوت نە دەنا.
 - دەمەوێت لە زاری خۆتەو، رووبەرۆ گویم لەو پەیمانە بێت.
 + پەیمانەت دەدەم، رۆژانەش ئەو پەیمانەت بۆ نوێ دەکەمەو، کە زیاتر لە تۆ کەسم خۆش نەوێستوو.
 - بەنسبەت منیشەو، هەمان شێو و پەیمانێ وەفایە، باوەرێت هەبێ، زۆر لەمیتزە ئەم خۆشەوێستیەم لە دلدا حەشار داو، ئەو ئەم شەو بۆتی ئاشکرا دەکەم.
 + منیش بە هەمان شێو، خۆشەوێستی تۆ لە ناخدا پەگی دا کوتاوە و گەلای سەوزە و هەر بە سەوزیش دەمیتزەو، عیشقی راستگۆ بەرانبەر تۆ لە دلدا رۆبیشتوو.
 - ئەمشەو لای تۆ دەمینمەو.

تا گزنگی خوږ دهست له ملان، به دهم تاواز و سه دا و نه غمه ی په یقینه وه، خه و له چاوان نه كهوت، له گه ل هه ناسه و ناهه كانیدا، دهیوست تازاره كانی ناخی به با بدات، چركه به چركه، پی بژی ته مهنی فیراقی به عیشوه و ناز پارسه ننگ ده كرد.

له گه ل پیکی سییه م چاوه كانی لیک نا و ملی به سهر دهسکی قه نه فه كه دا لار كرده وه و خه و بر دییه وه.

منیش به په له دوا چوړی ناو په رداخه كه م هه لدا و به رانبه ری خه و بر دییه وه.

كه به ناگا هاتم، كا ترمیتری سهر دیواره كه ی به رانبه رم له نوی به یانی تیپه ریپوو، هه ردوو چاوم هه لگ لگ لگ وفت، په رداخ و قاپ و میوه كان وه ك خو یان، له سهر میزه كه لا نه برابوون.

هاوارم كرد

+ گوله باخ، وه لام نه بوو، به هه چوار ده وردا روانیم، كه سم نه دی، به لام زایه له ی دنگی له هه موو سوو چینی ماله كه ده هاته گویم.

بی نه وه ی مالاوا بكات، جیی هی شستم، تازاریکی دیکه ی له ده فته ری یاده وه ریبه كاندا تو مار كرد و به بی خشپه بو ی ده رچوو.

دهرگی مال له م دیوه وه كلوم دراوه.

(ته ی باشه له کوپه خو ی ده ربا ز كرد و دای له شه قه ی بال).

نیمه له نهومی سپین، بو نویه رامه ی نه و پیرفونه ی به سهر سنگ و به رو کیدا پرژانده بو ی، له ماله كه دا شنه با ی دل و خه یالی مه ی و قیژه ی نه وره سی كه نار ده ربا بوون، ئای كه له ته نیایی بیزارم و تازارم بینیه و.

شه وی رابوردوو، له ولاتی نیل و گوله باخ و به فر و سه هوله ندان تاقه شه وی خوشیم بوو، دو ی شه و گوله باخ کتیبی کی کراوه ی په نهانی ژبانی رابوردوو ی تیدا ده خو پترایه وه.

له نیو دنیای خه یالاتدا، زهنگی مو یایله كه م لپی دا دهنگی كاك ریپوار بوو، وهك هه وره برووسكه له ته وقی سهرم بدات وتی:

- گوله باخ تو خوش، فرمیسك له چاوانم هاتنه خوار و به سهر روومه تمدا چوراو گه یان به ست، هاوار له قوولایی ناخمه وه به رز بووه وه، فرمیسك بووه تاوازی ده برینی خه م و تازار، دواتر له کاتی به خاك سپاردن و روژانی

ماته می پرسه دا وهك ته خته ی سهر تاو شه پو لی خه م ده بیه نیام و ده بیردم.

دوای شه وی کی تاریکی تاسمان پر له هه وری ره شی ناوه خت، ده مه و به یان زهنگی دهرگه ی دهره وه به ناگای هی نام، كه دهرگه م كرده وه پوسته چی نامه یه کی راده ست كردم، ده ستم به خو پندنه وه ی كرد و تییدا هاتبوو.

سندووقی ژماره ۱۹۵۷ له پوسته ی ناوشار، به ناوی گوله باخ لای نیمه یه و به گوپه ی نه و گریبه سته ی هه یه ناو و ناوونیشانت لای نیمه نووسراوه و ته نییا تو ده توانیت نه م سندووقی پوسته یه بکه یته وه و نه وه ی تییدا به بووه ته مولکی تو.

به ناماده بوونی به ریرسی ده زگا كه، به په له خو م گه یانده شوینی دیاری كراو، دهرگه ی سندووقی ژماره ۱۹۵۷ كرایه وه، نه وه ی تییدا بوو، نامه یه ك و قوتوویه کی هینده ی قوتووی شقارته یه ك، وه رم گرت و له سهر پارچه كاغه زیک واژویان پی كردم، كه نامه كه م خو پندنه وه، نامه یه کی پر نه وین، لیپا ولیپ له عیشق و سو ز، له دامینی نامه كه دا نو سرا بوو نه م نه لئقانه په یمانی دلدارین، یه کی کیان پر به قامکی خو م و نه وی دیکه یان پر به قامکی تو، به بیرم مه كه و له نه نگوستی دهستی راست داینه مالی، نه لئقه كه ی منیش له شوینی کی نه میندا ستار بده.

نه وزاد به دهم چا خوار دنه وه و مژی جگه ره وه هه موو گیانی كرد بووه گو ی و له گه ل گپرا نه وه كه ی دیار، سیمای دهم و چاوی ده گوران، له كو تا بییدا وتی:

- به لینی پیای نا زاد، قه رزیکی گه وره یه له نه سستو، دیاریش به دهم تازاریکی قووله وه:

+ په یمان نوی ده كه مه وه، له سهر دهستی تو و له به رده م مه زاری نه و، وه سیه ته كه ی جیبه جی بکه م.